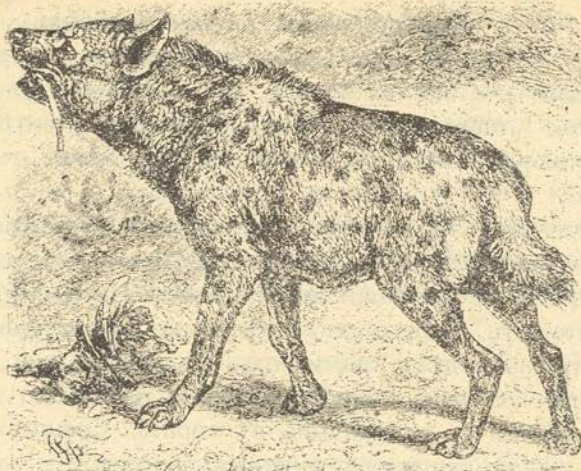

Петниста хиена.

Изъ царството на животнитѣ

Хиена

(По Лункевичъ)

Когато се заговори за хиената, азъ си спомнямъ една история изъ моя детски животъ.

Тогавъ бѣха осемъ-деветъ годишно момче. Нашето семейство лѣтуваше въ Кавказъ, петдесетъ километра отъ града Ериванъ, въ граничната мѣстность „Дарагичагъ“. Тази красива мѣстность лежи върху склона на невисокъ хълмъ, около който се издигатъ други хълмове и хълмчета, покрити съ гори.

Нашата вила бѣ построена на могилка, задъ която започваше гората. Недалечъ отъ вилата имаше развалини отъ старъ арменски храмъ; до храма — гробища, а по-нататкъ — гора и долъ, въ който течеше малка рѣчица.

Всички тѣзи мѣста бѣха познати на мене и на моитѣ връстници. Ние безъ страхъ скитахме изъ гората, кжпѣхме се въ рѣката, тичахме по цѣли часове изъ развалинитѣ на храма и гробищата, за да гонимъ бързобѣгащитѣ гущери, които се въдѣха тукъ твърде много.

Много пжти се случваше — увлечѣни въ игра или въ гоненето на гущери, да се връщаме въ вилитѣ доста късно, когато лампитѣ бѣха запалени. Това не ни се забраняваше.